

דברים fe צידית היום הפופים

נב,

איך להיפרד ממך?

בירוק ובצהוב

בשדה.

בשקט שהוא מלא מילים

ודברים שנאמרים

בלעדיהן.

להיפרד ממך

במה שהוא הבית שלנו -

בירוק ובצהוב בשדה.

עם האנשים שצומחים פה,

שמצמיחים אותנו,

שאני רוצה בפניהם להגיד לך אהבה.

פשוט – להיפרד ממך.

לא יודעת איך.

עידית

דברים fe צידיית היום השנה

כבר שנה. שנה שלמה.

לא נמצא. לא בא. לא חוזר. לא עונה. לא ישן ולא ער.

אנחנו כאן: חבורה של אנשים נכאים – נכים.

כמו חסרים איבר בגוף.

משתדלים לתפקד. זה מה שאנחנו יודעים לעשות.

כבר שנה שלמה: נמצאים. באים. חוזרים. עונים לעצמנו בסימני שאלה.

ישנים, ערים, ומנסים לעשות כמוך ובמקומך.

ואנחנו כל הזמן גדלים. ואתה לא כאן ולא בכלל.

לא רואה איך אנחנו הופכים לאנשים אחרים – בגללך.

איך הילדים גדלים – למרות שאינך.

יש מוזיקה חדשה, שאתה לא מכיר.

יש גאדג'טים חדשים, שאתה לא מכיר.

ותינוקות שנולדו, ודברים שנאמרו

ולך תדע מה דעתך על כל זה.

כבר שנה שלמה.

אני אוהבת אותך וכועסת עליך ומתגעגעת – כאילו תיכף תבוא.

כאילו אם רק יבשילו כל התנאים אתה פשוט תתממש ותהיה:

קפה שמחכה לך ליד הספה.

חברים על המרפסת של שרון ונועם.

נסיעה.

גשם ראשון...

אבל אתה רק מתפוגג בקצוות של חלומות.

בלתי ניתן להשגה, למגע, לתשובה.

כמה איננו אפשר להיות?

שנה שלמה.

